

d'experts de les administracions sanitàries, dels serveis de salut i de les organitzacions sindicals.

Disposició transitòria setena. Règim transitori de jubilació.

El personal estatutari fix, que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei hagi complert 60 anys, pot prolongar voluntàriament la seva edat de jubilació fins a assolir els 35 anys de cotització a la Seguretat Social, amb el límit d'un màxim de cinc anys sobre l'edat fixada en l'article 26.2 d'aquesta Llei i sempre que quedi acreditat que reuneix la capacitat funcional necessària per exercir la professió o portar a terme les funcions corresponents al seu nomenament.

Disposició derogatòria única. Derogació de normes.

1. Queden derogades, o es consideren, si s'escau, inaplicables al personal estatutari dels serveis de salut, totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin o contradiguin el que disposa aquesta Llei i, especialment, les següents:

a) L'apartat 1 de l'article 84 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

b) El Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre, sobre retribucions del personal estatutari de l'Institut Nacional de la Salut, i les disposicions i acords que el complementen i el despleguen.

c) La Llei 30/1999, de 5 d'octubre, de selecció i provisió de places de personal estatutari dels serveis de salut.

d) El Reial decret llei 1/1999, de 8 de gener, sobre selecció de personal estatutari i provisió de places a les institucions sanitàries de la Seguretat Social.

e) L'Estatut jurídic del personal mèdic de la Seguretat Social aprovat pel Decret 3160/1966, de 23 de desembre, i les disposicions que el modifiquen, el complementen i el despleguen.

f) L'Estatut de personal sanitari no facultatiu de les institucions sanitàries de la Seguretat Social aprovat per l'Ordre de 26 d'abril de 1973, a excepció de l'article 151, així com les disposicions que el modifiquen, el complementen i el despleguen.

g) L'Estatut de personal no sanitari de les institucions sanitàries de la Seguretat Social aprovat per l'Ordre de 5 de juliol de 1971, i les disposicions que el modifiquen, el complementen i el despleguen.

2. L'entrada en vigor d'aquesta Llei no suposa la modificació o derogació dels pactes i acords vigents en aquells aspectes que no s'oposin o contradiguin el que aquesta estableix.

Disposició final primera. Habilitació competencial.

1. Les disposicions d'aquesta Llei es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, per la qual cosa aquestes constitueixen bases del règim estatutari del personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació.

2. La disposició addicional segona es dicta, a més, a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, per la qual cosa les seves previsions constitueixen bases de la sanitat.

3. S'exceptuen del que estableix l'apartat 1 anterior, la disposició addicional segona, quant al personal amb vincle laboral dels centres sanitaris a què es refereix,

i la disposició transitòria primera, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució.

Disposició final segona. Informes sobre finançament.

L'òrgan col·legiat interministerial previst en la disposició final segona de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, ha d'informar preceptivament sobre aquells assumptes derivats de l'aplicació d'aquesta Llei.

Sense perjudici de la responsabilitat financera de les comunitats autònomes d'acord amb el que estableix la Llei 21/2001, de 27 de desembre, i d'acord amb el principi de lleialtat institucional en els termes de l'article 2.1.e) de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, l'informe elaborat l'ha de presentar l'esmentat òrgan col·legiat al Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut. Per la seva part, el Ministeri d'Hisenda ha de traslladar aquest informe al Consell de Política Fiscal i Financera, per procedir a analitzar-lo, en el context de l'esmentat principi de lleialtat institucional i, si s'escau, proposar les mesures necessàries per garantir l'equilibri financer.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23102 LLEI 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació. («BOE» 301, de 17-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La vigent Llei bàsica d'ocupació 51/1980, de 8 d'octubre, es va aprovar en un context en què la situació socioeconòmica, tecnològica i d'organització territorial presentava uns perfils ben diferents dels actuals. La situació es caracteritzava per l'existència d'un únic servei públic d'ocupació, que actuava formalment en règim de monopoli, centralitzat a l'entorn de l'Institut Nacional d'Ocupació i amb competència en tot el territori estatal. La implantació de les polítiques actives era molt moderada, mentre que la protecció per atur era concebuda exclusivament com a prestació econòmica en les situacions de falta de feina.

Al llarg dels últims anys, l'entorn social, econòmic, organitzatiu i tecnològic ha experimentat canvis fonamentals.

Efectivament, en primer terme, l'evolució del mercat de treball en el llarg període de temps transcorregut des de l'aprovació de la Llei bàsica d'ocupació ha vist com es produïen situacions de pèrdua de llocs de treball, amb l'expulsió d'aquest dels col·lectius més sensibles, alhora que augmentava la dificultat del seu accés a l'ocupació, l'atur i les taxes de temporalitat en la contractació, i s'accentuaven els desequilibris territorials.

Juntament amb això, s'han produït situacions expansives que han permès la creació d'ocupació. Això no obstant, persisteix una alta taxa d'atur i una baixa taxa d'ocupació, comparativament amb les xifres de la Unió Europea, especialment per al col·lectiu de dones. A més, es mantenen les dificultats d'incorporació al mercat de treball de determinats col·lectius, amb especial incidència en l'atur de llarga durada, manques de capacitació de la població treballadora, retencions a la mobilitat geogràfica i funcional, desequilibris entre els diferents mercats de treball, una excessiva temporalitat en l'ocupació i una escassa taxa de participació dels serveis públics d'ocupació en la intermediació laboral.

Diversos factors addicionals han afectat el mercat de treball en aquests anys: l'evolució demogràfica, primer amb la pressió exercida pels joves en l'accés a la seva primera ocupació i, posteriorment, amb l'envelliment de la població activa; el fenomen immigratori, amb la consegüent arribada d'importants recursos humans procedents de l'exterior al nostre mercat de treball; d'una altra banda, el desenvolupament fulgurant de les tecnologies de la informació i de la comunicació; la nova orientació de la política social (de l'assistència passiva als incentius per a la reinserció laboral), o l'obertura als agents privats dels serveis d'informació, orientació i intermediació, constitueixen un conjunt formidable de reptes als quals s'enfronta una política d'ocupació tendent a la plena ocupació.

Però no només s'ha transformat i s'ha tornat més complex el mercat de treball en què actuen els serveis públics d'ocupació, també ha canviat l'entorn polític i institucional. El mètode tradicional de gestió estatal del mercat de treball ha donat pas a plantejaments més descentralitzats amb transferències de funcions i serveis per a l'execució de les polítiques actives d'ocupació a les comunitats autònomes. D'una altra part, el finançament d'aquestes polítiques té un component important de fons procedents de la Unió Europea, a través del Servei Públic d'Ocupació Estatal, encara que la gestió d'aquestes les duen a terme les administracions autonòmiques.

En l'actualitat, els serveis públics d'ocupació han d'actuar en un entorn més competitiu, complex i dinàmic i s'han de situar en el mercat prestant un servei de qualitat als seus usuaris.

Finalment, la globalització de l'economia i el progrés d'integració europea ja no permeten pensar i actuar només en clau nacional. L'estratègia de coordinació de polítiques iniciada a la Unió Europea —política econòmica, a través de les grans orientacions de política econòmica, i política d'ocupació, a través de les directrius d'ocupació i els plans nacionals d'acció per a l'ocupació, en coordinació amb l'estratègia d'inclusió social— obliga l'Estat espanyol a establir objectius quantificats d'actuació amb aturats, ja que la Unió Europea vincula la distribució de fons europeus (Fons Social Europeu) a l'èxit dels objectius esmentats, fet que necessàriament obliga a l'establiment de mecanismes que facin possible el seu compliment.

En aquest context, aquesta Llei té per objectiu incrementar l'eficiència del funcionament del mercat de treball i millorar les oportunitats d'incorporació a aquest

per aconseguir l'objectiu de la plena ocupació, en línia amb el que reiteradament els caps d'Estat i de Govern han anat acordant a les cimeres de la Unió Europea, des de l'inici del procés de Luxemburg fins a la seva ratificació a la cimera de Barcelona. Això es tradueix a oferir als aturats, sota els principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació, transparència, gratuïtat, efectivitat i qualitat en la prestació de serveis, una atenció preventiva i personalitzada pels serveis públics d'ocupació, amb especial atenció als col·lectius desfavorits, entre els quals les persones amb discapacitat ocupen un lloc preferent. Les polítiques d'ocupació han de funcionar com a instruments incentivadors per a la incorporació efectiva dels aturats al mercat de treball, estimulant la recerca activa d'ocupació i la mobilitat geogràfica i funcional.

Des d'una perspectiva d'harmonització del nou model amb l'actual distribució de competències constitucionals entre l'Estat i les comunitats autònomes, en matèria de política d'ocupació, els objectius se centren a assegurar la cooperació i coordinació entre les administracions implicades de manera que s'aconsegueixi la màxima efectivitat mobilitzant i optimitzant tots els recursos disponibles. L'instrument nuclear per aconseguir aquesta finalitat és el Sistema nacional d'ocupació, considerat com un conjunt d'estructures, mesures i accions necessàries per promoure i desenvolupar la política d'ocupació, que té com a finalitat el desenvolupament de programes i mesures tendents a la consecució de la plena ocupació en els termes acordats a la cimera de caps d'Estat i de Govern de Lisboa. El Sistema està integrat pel Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics de les comunitats autònomes. Els seus òrgans són la Conferència Sectorial d'Afers Laborals i el Consell General del Sistema nacional d'ocupació. Els seus instruments, el Pla nacional d'acció per a l'ocupació, el Programa anual de treball del Sistema nacional d'ocupació i el Sistema d'Informació dels serveis públics d'ocupació. La participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en el Sistema esmentat, així com en els serveis públics d'ocupació estatal i de les comunitats autònomes, a més de ser necessària en un model constitucional com l'espanyol i respectuosa amb els nostres compromisos internacionals, aporta, finalment, més garanties de cohesió i d'èxit al projecte.

Finalment, és objectiu essencial de la Llei la definició de la intermediació laboral, instrument bàsic de la política d'ocupació, en què es preveu la col·laboració amb la societat civil, amb respecte als principis constitucionals i d'acord amb criteris d'objectivitat i eficàcia. La Llei també estableix un concepte més modern de les polítiques actives d'ocupació, veritables eines d'activació davant l'atur, que es complementen i relacionen amb la prestació econòmica per atur i s'articulen a l'entorn d'itineraris d'atenció personalitzada als demandants d'ocupació, en funció de les seves característiques i requeriments personals i professionals.

TÍTOL PRELIMINAR

De la política d'ocupació

CAPÍTOL ÚNIC

Normes generals

Article 1. *Definició.*

Tenint en compte el que estableixen els articles 40 i 41 de la Constitució, la política d'ocupació és el conjunt

de decisions adoptades per l'Estat i les comunitats autònomes que tenen per finalitat el desenvolupament de programes i mesures tendents a la consecució de la plena ocupació, així com a la qualitat en l'ocupació, a l'adequació quantitativa i qualitativa de l'oferta i demanda d'ocupació, a la reducció de les situacions de atur i a la deguda protecció en les situacions de atur.

La política d'ocupació s'ha de desenvolupar, dins les orientacions generals de la política econòmica, en l'àmbit de l'estratègia coordinada per a l'ocupació que regula el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea.

Article 2. *Objectius de la política d'ocupació.*

Són objectius generals de la política d'ocupació:

a) Garantir l'efectiva igualtat d'oportunitats i la no-discriminació, tenint en compte el que preveu l'article 9.2 de la Constitució Espanyola, en l'accés a l'ocupació i a les accions orientades a aconseguir-ho, així com la lliure elecció de professió o ofici sense que pugui prevaler cap discriminació, en els termes que estableix l'article 17 de l'Estatut dels treballadors.

Aquests principis són aplicables als nacionals d'estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i, en els termes que determini la normativa reguladora dels seus drets i llibertats, als estrangers restants.

b) Mantenir un sistema eficaç de protecció davant les situacions d'atur, que comprèn les polítiques actives d'ocupació i les prestacions per atur, de manera que s'asseguri la coordinació entre aquestes i la col·laboració entre els diferents ens implicats en l'execució de la política d'ocupació i la seva gestió i la interrelació entre les diferents accions d'intermediació laboral.

c) Adoptar un enfocament preventiu davant l'atur, especialment de llarga durada, facilitant una atenció individualitzada als aturats, mitjançant accions integrades de polítiques actives que millorin la seva ocupabilitat.

També la política d'ocupació ha de tendir a adoptar un enfocament preventiu davant l'atur i d'anticipació del canvi per mitjà d'accions formatives que facilitin al treballador el manteniment i la millora de la seva qualificació professional, ocupabilitat i, si s'escau, requalificació i adaptació de les seves competències professionals als requeriments del mercat de treball.

d) Assegurar polítiques adequades d'integració laboral dirigides a aquells col·lectius que presentin dificultats d'inserció laboral més grans, especialment joves, dones, discapacitats i aturats de llarga durada més grans de 45 anys.

e) Mantenir la unitat del mercat de treball a tot el territori estatal, tenint en compte les característiques específiques i diverses dels diferents territoris i promouent la correcció dels desequilibris territorials i socials.

f) Assegurar la lliure circulació dels treballadors i facilitar la mobilitat geogràfica, tant en l'àmbit estatal com en l'europeu, dels qui es volen traslladar per raons d'ocupació.

g) Coordinar la seva articulació amb la dimensió del fenomen migratori intern i extern, d'acord amb el que estableixen els paràgrafs a) i d) en col·laboració amb les comunitats autònomes, en el marc de les seves competències respectives.

Article 3. *Planificació i execució de la política d'ocupació.*

1. En l'àmbit de competència estatal correspon al Govern, a través del Ministeri de Treball i Afers Socials, en el marc dels acords adoptats per la Conferència Sectorial d'Afers Laborals, la coordinació de la política d'ocupació.

Igualment, correspon al Govern, a proposta del Ministeri de Treball i Afers Socials, i amb l'informe previ d'aquest Ministeri a la Conferència Sectorial d'Afers Laborals, l'aprovació dels projectes de normes amb rang de llei i l'elaboració i aprovació de les disposicions reglamentàries en relació amb la intermediació i col·locació en el mercat de treball, foment d'ocupació, protecció per atur, formació professional ocupacional i continuïtat en l'àmbit estatal, així com el desenvolupament d'aquesta ordenació, tot això sense perjudici de les competències que en matèria d'estrangeria corresponen al Ministeri de l'Interior.

En qualsevol cas, correspon al Govern, a través del Ministeri de Treball i Afers Socials, la gestió i el control de les prestacions per atur.

2. De conformitat amb la Constitució i els seus estatuts d'autonomia, correspon a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial el desenvolupament de la política d'ocupació, el foment de l'ocupació i l'execució de la legislació laboral i dels programes i mesures que els hagin estat transferides.

3. Els plans nacionals d'acció per a l'ocupació els elabora el Govern, per mitjà del Ministeri de Treball i Afers Socials amb la participació de les comunitats autònomes, es defineixen d'acord amb l'Estratègia europea d'ocupació, i es configuren com un instrument essencial de planificació de la política d'ocupació. Així mateix s'ha de comptar amb la participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives. Les mesures que contenen els plans nacionals d'acció per a l'ocupació estan coordinades i integrades amb la resta de polítiques d'origen estatal i de la Unió Europea i, especialment, amb les que estableixen els plans d'integració social, amb les quals han de guardar la coherència necessària per garantir la màxima efectivitat.

Les comunitats autònomes, en els seus àmbits territorials respectius, estableixen els seus programes d'ocupació, d'acord amb les obligacions que estableix l'Estratègia europea d'ocupació, per mitjà dels plans nacionals d'acció per a l'ocupació.

Article 4. *La dimensió local de la política d'ocupació.*

D'acord amb el que estableix l'Estratègia europea d'ocupació, les polítiques d'ocupació en el seu disseny i model de gestió han de tenir en compte la seva dimensió local per ajustar-les a les necessitats del territori, de manera que afavoreixin les iniciatives de generació d'ocupació en l'àmbit local i hi donin suport.

De conformitat amb la Constitució, amb els Estatuts d'autonomia i amb la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes han d'establir els mecanismes de col·laboració oportuns i si s'escau de participació amb les corporacions locals per a l'execució dels programes i mesures de les polítiques actives d'ocupació.

TÍTOL I

El Sistema nacional d'ocupació

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 5. *Concepte.*

S'entén per Sistema nacional d'ocupació el conjunt d'estructures, mesures i accions necessàries per promoure i desenvolupar la política d'ocupació. El Sistema nacio-

nal d'ocupació està integrat pel Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes.

Article 6. *Finalitats.*

1. El Sistema nacional d'ocupació ha de garantir el compliment de les finalitats següents:

a) Fomentar l'ocupació i donar suport a la creació de llocs de treball, en especial dirigits a persones amb una dificultat d'inserció laboral més gran.

b) Oferir un servei d'ocupació públic i gratuït a treballadors i empresaris, capaç de captar les ofertes d'ocupació del mercat de treball, sobre la base d'una atenció eficaç i de qualitat amb vista a incrementar progressivament les seves taxes d'intermediació laboral.

c) Facilitar la informació necessària que permeti als demandants d'ocupació trobar una feina o millorar les seves possibilitats d'ocupació, i als ocupadors, contractar els treballadors adequats apropiats a les seves necessitats, assegurant el principi d'igualtat en l'accés dels treballadors i empresaris als serveis prestats pel servei públic d'ocupació.

d) Assegurar que els serveis públics d'ocupació, en l'àmbit de les seves respectives competències, apliquen les polítiques actives conforme als principis d'igualtat i no-discriminació, en els termes que preveu l'article 9 de la Constitució, i promouen la superació dels desequilibris territorials.

e) Garantir l'aplicació de les polítiques actives d'ocupació i de l'acció protectora per atur.

f) Assegurar la unitat del mercat de treball a tot el territori espanyol i la seva integració al mercat únic europeu, així com la lliure circulació dels treballadors.

g) Impulsar la cooperació del servei públic d'ocupació i de les empreses en aquelles accions de polítiques actives i qualificació professional que aquestes duguin a terme i que puguin ser efectives per a la integració laboral, la formació o la requalificació dels aturats.

2. En el compliment d'aquestes finalitats, el Sistema nacional d'ocupació és objecte d'avaluació periòdica a fi d'adequar les seves estructures, mesures i accions a les necessitats reals del mercat laboral.

Article 7. *Òrgans del Sistema nacional d'ocupació.*

1. Els òrgans del Sistema nacional d'ocupació són:

a) La Conferència Sectorial d'Afers Laborals, que és l'instrument general de col·laboració, coordinació i cooperació entre l'Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de política d'ocupació i especialment en l'elaboració dels plans nacionals d'acció per a l'ocupació. Així mateix li correspon l'aprovació del Programa anual de treball del Sistema nacional d'ocupació.

b) El Consell General del Sistema nacional d'ocupació, que és l'òrgan consultiu de participació institucional en matèria de política d'ocupació. El Consell està integrat per un representant de cada una de les comunitats autònomes i pel mateix nombre de membres de l'Administració General de l'Estat, de les organitzacions empresarials i de les organitzacions sindicals més representatives. Per a l'adopció d'acords es ponderen els vots de les organitzacions empresarials i els de les organitzacions sindicals perquè cada una d'aquestes dues representacions tingui el mateix pes que el conjunt dels representants d'ambdues administracions, i es mantingui així el caràcter tripartit del Consell. Per reglament s'han de

determinar les seves funcions, en consonància amb les que atribueix l'article 9 d'aquesta Llei al Sistema nacional d'ocupació, entre les quals hi ha la de consulta i informe del Pla nacional d'acció per a l'ocupació i del Programa anual de treball del Sistema nacional d'ocupació.

2. La coordinació del Sistema nacional d'ocupació es du a terme principalment per mitjà dels instruments següents:

- a) El Pla nacional d'acció per a l'ocupació.
- b) El Programa anual de treball del sistema nacional d'ocupació.
- c) El sistema d'informació dels serveis públics d'ocupació.

Article 8. *Principis d'organització i funcionament.*

L'organització i el funcionament del Sistema nacional d'ocupació es basa en els principis següents:

1. Participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en el Servei Públic d'Ocupació Estatal i en els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes, en la forma en què aquests determinin, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

2. Transparència en el funcionament del mercat de treball i establiment de les polítiques necessàries per assegurar la lliure circulació de treballadors per raons d'ocupació o formació, tenint en compte, com a elements essencials per garantir aquest principi els següents:

a) Integració, compatibilitat i coordinació dels sistemes d'informació. El Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes han de col·laborar en la creació, l'explotació i el manteniment d'un sistema d'informació comuna que s'ha d'organitzar amb una estructura informàtica integrada i compatible. Això ha de permetre dur a terme de manera adequada les funcions d'intermediació laboral sense barreres territorials, el registre d'atur, les estadístiques comunes, la comunicació del contingut dels contractes i el seguiment i control de la utilització de fons procedents de l'Administració General de l'Estat o europea per a la seva justificació.

b) Existència d'un lloc comú en xarxa telemàtica que possibiliti el coneixement per part dels ciutadans de les ofertes, demandes d'ocupació i oportunitats de formació existents a tot el territori de l'Estat, així com a la resta dels països de l'espai econòmic europeu, respectant el que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

3. Els serveis públics d'ocupació són els responsables d'assumir, en els termes que estableix aquesta Llei, l'execució de les polítiques actives d'ocupació, sense perjudici que es puguin establir instruments de col·laboració amb altres entitats que han d'actuar sota la seva coordinació. Aquestes entitats han de respectar en tot cas els principis d'igualtat i no-discriminació.

La col·laboració d'aquestes entitats s'orienta en funció de criteris objectius d'eficàcia, qualitat i especialització en la prestació del servei encomanat, en tot cas d'acord amb el que estableix la normativa corresponent. La col·laboració dels interlocutors socials s'ha de considerar de manera específica.

4. Qualitat en la prestació del servei, que afavoreixi l'impuls i la millora permanent dels serveis públics d'ocupació per adaptar-se a les necessitats del mercat de treball, amb aprofitament de les noves tecnologies com a element dinamitzador del canvi, amb dotació suficient

de recursos humans i materials que possibilitin una atenció especialitzada i personalitzada tant als demandants d'ocupació com a les empreses.

Article 9. *Funcions del Sistema nacional d'ocupació.*

1. Aplicar l'Estratègia europea d'ocupació, en el marc de les seves competències, a través dels plans nacionals d'acció per a l'ocupació.

2. Garantir la coordinació i cooperació del Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes, prestant una especial atenció a la coordinació entre les polítiques actives d'ocupació i les prestacions per atur.

3. Establir objectius concrets i coordinats a través del Programa anual de treball del Sistema nacional d'ocupació que permetin avaluar els resultats i l'eficàcia de les polítiques d'ocupació i definir indicadors comparables.

4. Impulsar i coordinar la adaptació permanent dels serveis públics d'ocupació a les necessitats del mercat de treball, en el marc dels acords que s'assoleixin en la Conferència Sectorial d'Afers Laborals.

5. Informar, proposar i recomanar a les administracions públiques sobre qüestions relacionades amb les polítiques actives d'ocupació.

6. Analitzar el mercat laboral en els diferents sectors d'activitat i àmbits territorials a fi d'adequar les polítiques actives d'ocupació a les seves necessitats, així com per determinar la situació nacional d'ocupació que contribueixi a fixar les necessitats de treballadors estrangers, d'acord amb la normativa derivada de la política migratòria.

CAPÍTOL II

El Servei Públic d'Ocupació Estatal

Article 10. *Concepte.*

El Servei Públic d'Ocupació Estatal és l'organisme autònom de l'Administració General de l'Estat al qual se li encomana l'ordenació, el desenvolupament i el seguiment dels programes i les mesures de la política d'ocupació, en el marc del que estableix aquesta Llei.

Article 11. *Naturalesa i règim jurídic.*

El Servei Públic d'Ocupació Estatal és un organisme autònom dels que preveu el capítol II del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, adscrit al Ministeri de Treball i Afers Socials a través del seu titular.

Com a organisme autònom té personalitat jurídica pròpia i independent de l'Administració General de l'Estat, plena capacitat d'actuar per al compliment de les seves funcions, patrimoni i tresoreria propis, així com autonomia de gestió, i es regeix pel que estableixen la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Llei general pressupostària i les altres disposicions aplicables als organismes autònoms de l'Administració General de l'Estat.

Article 12. *Organització.*

El Servei Públic d'Ocupació Estatal s'articula a l'entorn d'una estructura central i una estructura perifèrica, per

al compliment de les seves competències. Les organitzacions empresarials i sindicals més representatives han de participar, de forma tripartida i paritària, en els seus òrgans corresponents.

En tot cas, l'estructura central s'ha de dotar d'un consell general i d'una comissió executiva, la composició i les funcions del qual s'han d'establir per reglament, d'acord amb les competències atribuïdes al Servei Públic d'Ocupació Estatal.

Article 13. *Competències.*

El Servei Públic d'Ocupació Estatal té les competències següents:

a) Elaborar i elevar al Ministeri de Treball i Afers Socials les propostes normatives d'àmbit estatal en matèria d'ocupació que siguin procedents.

b) Formular l'avantprojecte de pressupost d'ingressos i despeses.

c) Percebre els ajuts de fons europeus per al cofinançament d'accions a càrrec del seu pressupost i procedir a justificar-los, a través de l'autoritat de gestió designada per la normativa de la Unió Europea.

d) Col·laborar amb les comunitats autònomes en l'elaboració del Pla nacional d'acció per a l'ocupació, ajustat a l'Estratègia europea d'ocupació, i del Programa anual de treball del Sistema nacional d'ocupació. Les organitzacions empresarials i sindicals més representatives han de participar en l'elaboració del Pla nacional d'acció per a l'ocupació i han de rebre informació periòdica sobre el seu desenvolupament i avaluació. Aquesta periodicitat no pot ser superior a sis mesos.

e) Gestionar els programes finançats amb càrrec a la reserva de crèdit establerta en el seu pressupost de despeses. Aquests programes són:

1r Programes l'execució dels quals afecti un àmbit geogràfic superior al d'una comunitat autònoma, quan aquests exigeixin la mobilitat geogràfica dels aturats o treballadors que participin en una altra comunitat autònoma diferent de la seva i que necessitin una coordinació unificada.

2n Programes per a la millora de l'ocupació dels demandants d'ocupació mitjançant la col·laboració del Servei Públic d'Ocupació Estatal amb òrgans de l'Administració General de l'Estat o els seus organismes autònoms per a la realització d'accions formatives i l'execució d'obres i serveis d'interès general i social relatives a competències exclusives de l'Estat.

3r Programes d'intermediació i polítiques actives d'ocupació l'objectiu dels quals sigui la integració laboral de treballadors immigrants, realitzats als seus països d'origen, que facilitin l'ordenació dels fluxos migratoris.

La reserva de crèdit a què fa referència aquest paràgraf e) l'ha de dotar anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat, amb l'informe previ de la Conferència Sectorial d'Afers Laborals. Dels resultats de les actuacions finançades amb càrrec a aquests s'ha d'informar anualment la Conferència Sectorial.

f) Dur a terme investigacions, estudis i anàlisis sobre la situació del mercat de treball i els instruments per millorar-lo, en col·laboració amb les comunitats autònomes respectives.

g) Mantenir les bases de dades que garanteixin el registre públic d'ofertes, demandes i contractes, mantenir l'observatori de les ocupacions i elaborar les estadístiques en matèria d'ocupació a nivell estatal.

h) La gestió i el control de les prestacions per atur, sense perjudici de la comesa de vigilància i exigència

del compliment de les normes legals i reglamentàries sobre l'obtenció i el gaudi de les prestacions del sistema de la Seguretat Social que l'article 3 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, atribueix als funcionaris del cos superior d'inspectors de Treball i Seguretat Social i del cos de subinspectors d'Ocupació i Seguretat Social.

Als efectes de garantir la coordinació entre polítiques actives i prestacions per atur, la gestió d'aquesta prestació s'ha de desenvolupar mitjançant sistemes de cooperació amb els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes. El Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de col·laborar amb les comunitats autònomes que hagin assumit el traspàs de les competències.

i) Qualssevol altres competències que legalment o per reglament se li atribueixin.

Article 14. *Pressupostació de fons d'ocupació d'àmbit nacional.*

1. L'Estat, a través del Servei Públic d'Ocupació Estatal, té les competències en matèria de fons d'ocupació d'àmbit nacional, que han de figurar el seu pressupost degudament identificats i desagregats. Aquests fons, que no formen part del cost efectiu dels traspàsos de competències de gestió a les comunitats autònomes, es distribueixen de conformitat amb el que estableix la normativa pressupostària, quan corresponguin a programes de la gestió dels quals hagi estat transferida.

2. En la distribució dels fons a les comunitats autònomes acordada en la Conferència Sectorial d'Afers Laborals s'ha d'identificar aquella part dels fons destinada a polítiques actives per als col·lectius que específicament es determinin d'acord amb les prioritats de l'Estratègia europea d'ocupació i tenint en compte les peculiaritats existents en les diferents comunitats autònomes, a fi de garantir el compliment del Pla nacional d'ocupació.

Són objecte de devolució al Servei Públic d'Ocupació Estatal els fons amb destinació específica que no s'hagin utilitzat per a aquesta finalitat, llevat que per circumstàncies excepcionals, sobrevingudes i d'atenció urgent, els fons s'hagin d'utilitzar per a altres col·lectius dins les finalitats pressupostàries específiques, i necessiten en un altre cas un informe del Ministeri d'Hisenda. En tot cas, el Servei Públic d'Ocupació Estatal i el corresponent òrgan de la comunitat autònoma han d'acordar la reassignació d'aquests fons, reassignació que en cap cas dona lloc a la modificació del pressupost del Servei Públic d'Ocupació Estatal.

3. Del total dels fons d'ocupació d'àmbit nacional s'estableix una reserva de crèdit, no subjecta a la distribució a què es fa referència als apartats anteriors, per tal que el Servei Públic d'Ocupació Estatal gestioni els programes assenyalats en el paràgraf e) de l'article 13 d'aquesta Llei.

Article 15. *Polítiques actives cofinançades pels fons de la Unió Europea.*

1. En la distribució dels fons que han de gestionar les comunitats autònomes a què es refereix l'article anterior, segons el procediment que preveu la Llei general pressupostària, s'han d'identificar els programes cofinançats pels fons de la Unió Europea.

2. Quan les polítiques actives estiguin cofinançades per fons de la Unió Europea, les comunitats autònomes que hagin assumit la seva gestió han d'assumir, igual-

ment, la responsabilitat financera derivada del compliment dels requisits que preveu la legislació comunitària aplicable.

Article 16. *Òrgans de seguiment i control dels fons.*

1. Són òrgans de seguiment i control dels fons d'ocupació d'àmbit nacional:

- El Servei Públic d'Ocupació Estatal.
- Els òrgans de les comunitats autònomes, respecte de la gestió transferida.
- La Inspecció de Treball i Seguretat Social.
- La Intervenció General de l'Administració de l'Estat.
- El Tribunal de Comptes.
- En la mesura que els fons estiguin cofinançats per la Unió Europea, els òrgans corresponents d'aquesta, així com, en l'àmbit estatal, els organismes designats com a autoritats de gestió i autoritats pagadores dels fons estructurals.

2. Les accions de control les exerceixen els òrgans esmentats de conformitat amb la normativa que els és aplicable.

CAPÍTOL III

Els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes

Article 17. *Concepte i competències.*

1. S'entén per Servei Públic d'Ocupació de les comunitats autònomes els seus òrgans o entitats als quals les administracions esmentades encomanin, en els seus àmbits territorials respectius, l'exercici de les funcions necessàries per a la gestió de la intermediació laboral, segons el que estableixen l'article 20 i següents d'aquesta Llei, i de les polítiques actives d'ocupació, a les quals es refereixen els articles 23 i següents d'aquesta mateixa disposició.

2. Els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes i el Servei d'Ocupació Pública Estatal participen en l'elaboració de la proposta del Programa anual de treball del Sistema nacional d'ocupació, per a la seva aprovació per part de la Conferència Sectorial d'Afers Laborals i posterior execució en els seus àmbits territorials respectius.

Article 18. *Organització.*

Els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes, en funció de la seva capacitat d'autoorganització, s'han de dotar dels òrgans de direcció i estructura per a prestació del servei al ciutadà.

Aquests serveis públics d'ocupació han de comptar amb la participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en els òrgans de representació de caràcter consultiu, en la forma que prevegin les comunitats autònomes; aquesta participació té caràcter tripartit i paritari.

Article 19. *Finançament autonòmic de les polítiques actives d'ocupació.*

Les polítiques actives desenvolupades a les comunitats autònomes i el finançament de les quals no correspongui al Servei Públic d'Ocupació Estatal, o, si s'escau,

les complementàries de les del Servei Públic Estatal, s'han de finançar, si s'escau, amb les corresponents partides que els pressupostos de la comunitat autònoma estableixin, així com amb la participació en els fons procedents de la Unió Europea.

TÍTOL II

Instrumentes de la política d'ocupació

CAPÍTOL I

La intermediació laboral

Article 20. *Concepte.*

La intermediació laboral és el conjunt d'accions que tenen per objecte posar en contacte les ofertes de treball amb els demandants d'ocupació per a la seva col·locació. La intermediació laboral té com a finalitat proporcionar als treballadors una ocupació adequada a les seves característiques i facilitar als ocupadors els treballadors més apropiats als seus requeriments i necessitats.

Article 21. *Agents de la intermediació.*

A efectes del Sistema nacional d'ocupació, la intermediació al mercat de treball es fa per mitjà de:

- a) Els serveis públics d'ocupació, per si mateixos o a través de les entitats que hi col·laborin.
- b) Les agències de col·locació, degudament autoritzades.
- c) Els altres serveis que per reglament es determinin per als treballadors a l'exterior.

Article 22. *Principis bàsics de la intermediació dels serveis públics d'ocupació.*

1. Els serveis públics d'ocupació assumeixen la dimensió pública de la intermediació laboral, si bé poden establir amb altres entitats convenis, acords o altres instruments de coordinació que tinguin per objecte afavorir la col·locació de demandants d'ocupació.

2. La intermediació laboral realitzada pels serveis públics d'ocupació i les agències de col·locació, així com les accions d'intermediació que puguin realitzar altres entitats col·laboradores d'aquells, s'han de prestar d'acord amb els principis constitucionals d'igualtat d'oportunitats a l'accés a l'ocupació i no-discriminació, garantint la plena transparència en el seu funcionament.

3. A fi d'assegurar el compliment dels principis esmentats, els serveis públics d'ocupació han de garantir que el procés específic de selecció i relació entre oferta de treball i demanda d'ocupació correspongui, amb caràcter general, al servei públic d'ocupació i a les agències de col·locació degudament autoritzades.

En el cas de col·lectius amb dificultats d'inserció laboral especials, els serveis públics d'ocupació poden comptar amb entitats col·laboradores especialitzades per dur a terme el procés a què es refereix el paràgraf anterior.

4. La intermediació laboral realitzada pels serveis públics d'ocupació, per si mateixos o a través de les entitats que hi col·laborin, de conformitat amb el que estableix aquest capítol, s'ha de fer de forma gratuïta per als treballadors i per als ocupadors.

CAPÍTOL II

Les polítiques actives d'ocupació

Article 23. *Concepte de polítiques actives d'ocupació.*

1. S'entén per polítiques actives d'ocupació el conjunt de programes i mesures d'orientació, ocupació i formació que tenen per objecte millorar les possibilitats d'accés a l'ocupació dels aturats en el mercat de treball, per compte propi o d'altri, i l'adaptació de la formació i requalificació per a l'ocupació dels treballadors, així com les altres destinades a fomentar l'esperit empresarial i l'economia social.

Les polítiques definides en el paràgraf anterior s'han de desenvolupar a tot l'Estat, tenint en compte l'Estratègia europea d'ocupació, les necessitats dels demandants d'ocupació i els requeriments dels respectius mercats de treball, de manera coordinada entre els agents de formació professional i intermediació laboral que realitzen aquestes accions, per tal d'afavorir la col·locació dels demandants d'ocupació.

2. Les polítiques esmentades es complementen i es relacionen, si s'escau, amb la protecció per atur que regula el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. L'acció protectora per atur a què es refereix l'article 206 de l'esmentat text legal comprèn les prestacions per atur de nivell contributiu i assistencial i les accions que integren les polítiques actives d'ocupació.

Article 24. *L'enfocament preventiu de les polítiques actives d'ocupació.*

1. D'acord amb les directrius derivades de l'Estratègia europea d'ocupació, en les quals s'estableix el tractament preventiu de les situacions d'atur de llarga durada i d'acord amb la normativa reguladora dels fons estructurals de la Unió Europea, els serveis públics d'ocupació han d'orientar la seva gestió per facilitar noves oportunitats d'incorporació a l'ocupació als aturats abans que aquests passin a una situació d'atur de llarga durada.

2. L'articulació dels serveis i polítiques actives en favor dels aturats l'han d'ordenar els serveis públics d'ocupació en un itinerari d'inserció laboral individualitzat, en col·laboració amb el demandant d'ocupació d'acord amb les seves circumstàncies professionals i personals.

3. Els demandants d'ocupació han de participar, d'acord amb el que estableixen els seus itineraris d'inserció laboral individualitzats, en les polítiques actives d'ocupació, amb la finalitat de millorar les seves oportunitats d'ocupació.

Article 25. *Classificació.*

1. Els programes i les mesures que integren les polítiques actives d'ocupació s'han d'orientar i ordenar per la seva norma reguladora corresponent, mitjançant actuacions que persegueixin els objectius següents:

- a) Informar i orientar cap a la recerca activa d'ocupació.
- b) Desenvolupar programes de formació professional ocupacional i contínua i qualificar per al treball.
- c) Facilitar la pràctica professional.
- d) Crear i fomentar l'ocupació, especialment l'estable i de qualitat.

e) Fomentar l'autoocupació, l'economia social i el desenvolupament de les petites i mitjanes empreses.

f) Promoure la creació d'activitat que generi ocupació.

g) Facilitar la mobilitat geogràfica.

h) Promoure polítiques destinades a la inserció laboral de persones en situació o risc d'exclusió social.

En el disseny d'aquestes polítiques s'han de tenir en compte de manera activa l'objectiu de la igualtat de tracte entre homes i dones per garantir a la pràctica la plena igualtat per raó de sexe, així com l'objectiu de garantir la igualtat d'oportunitats i no-discriminació, en els termes que preveu el paràgraf a) de l'article 2 d'aquesta Llei.

2. Els programes de formació professional ocupacional i contínua s'han de dur a terme d'acord amb el que estableixen aquesta Llei, la Llei orgànica de les qualificacions i de la formació professional i les normes que es dictin per aplicar-los.

Article 26. *Collectius prioritaris.*

1. El Govern i les comunitats autònomes han d'adoptar, d'acord amb els preceptes constitucionals i estatutaris, així com amb els compromisos assumits en l'àmbit de la Unió Europea, programes específics destinats a fomentar l'ocupació de les persones amb dificultats d'integració especials al mercat de treball, especialment joves, dones, aturats de llarga durada més grans de 45 anys, discapacitats i immigrants, amb respecte a la legislació d'estrangeria.

2. Tenint en compte les circumstàncies especials d'aquests collectius, els serveis públics d'ocupació han d'assegurar el disseny d'itineraris d'inserció que combinin les diferents mesures i polítiques, degudament ordenades i ajustades al perfil professional d'aquests aturats i a les seves necessitats específiques. Quan això sigui necessari, els serveis públics d'ocupació han de valorar la necessitat de coordinació amb els serveis socials per donar una millor atenció a l'aturat.

CAPÍTOL III

La coordinació entre les polítiques actives i la protecció econòmica davant l'atur

Article 27. *La inscripció dels beneficiaris de prestacions com a demandants d'ocupació i la seva participació en les polítiques actives d'ocupació.*

1. Els sol·licitants i perceptors de prestacions i subsidis per atur s'han d'inscriure i mantenir la inscripció com a demandants d'ocupació al servei públic d'ocupació.

2. La inscripció com a demandant d'ocupació s'ha de fer amb plena disponibilitat per acceptar una oferta de col·locació adequada.

3. Les administracions públiques competents en la gestió de polítiques actives han de garantir l'aplicació de les polítiques actives d'ocupació als beneficiaris de prestacions i subsidis per atur, en el marc del que s'estableixi d'acord amb el que preveu l'article 14.2 d'aquesta Llei. A aquests efectes, mitjançant les esmentades polítiques s'ha d'atendre, com a mínim, el volum de beneficiaris proporcional a la participació que aquests tinguin en el total d'aturats del seu territori.

4. Els beneficiaris de prestacions i subsidis per atur inscrits en els serveis públics d'ocupació han de par-

ticipar en les polítiques actives d'ocupació que es determinin en l'itinerari d'inserció. Les administracions públiques competents han de verificar el compliment de les obligacions com a demandants d'ocupació dels beneficiaris de prestacions i subsidis per atur i han de comunicar els incompliments d'aquestes obligacions al Servei Públic d'Ocupació Estatal, en el moment en què es produeixin o es coneguin.

Article 28. *Cooperació i col·laboració entre els serveis públics d'ocupació que gestionen les polítiques actives i el Servei Públic d'Ocupació Estatal en matèria de protecció econòmica davant l'atur.*

1. Les administracions i els organismes públics que tinguin atribuïda la competència de la gestió de l'ocupació i el Servei Públic d'Ocupació Estatal han de cooperar i col·laborar en l'exercici de les seves competències garantint la coordinació de les diferents actuacions d'intermediació i inserció laboral i les de sol·licitud, reconeixement i percepció de les prestacions per atur, a través dels acords que s'adoptin en una conferència sectorial i dels convenis de col·laboració que s'assoleixin, en aplicació del que preveuen els articles 5 i 6 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. En aquest marc s'ha de fixar la connexió dels processos de gestió i dels sistemes d'informació relacionats; la col·laboració en l'execució de les activitats; la comunicació de la informació necessària per a l'exercici de les respectives competències; la prestació integrada de serveis als demandants d'ocupació sol·licitants i beneficiaris de prestacions per atur, i l'aplicació d'intermediació, de mesures d'inserció laboral i de plans de millora de l'ocupabilitat i de comprovació de la disponibilitat del collectiu.

Disposició addicional primera. *Identificació del Servei Públic d'Ocupació Estatal.*

L'Institut Nacional d'Ocupació passa a denominar-se Servei Públic d'Ocupació Estatal, i conserva el règim jurídic, econòmic, pressupostari, patrimonial i de personal, així com la mateixa personalitat jurídica i naturalesa d'organisme autònom de l'Administració General de l'Estat, amb les peculiaritats que preveu aquesta Llei.

En conseqüència d'això, totes les referències que en la legislació vigent s'efectuen a l'Institut Nacional d'Ocupació o a les seves funcions i unitats, s'han d'entendre realitzades al Servei Públic d'Ocupació Estatal.

Disposició addicional segona. *Empreses de treball temporal.*

Les empreses de treball temporal han d'ajustar la seva activitat al que estableix la seva normativa reguladora.

Disposició addicional tercera. *Col·laboració en matèria d'informació amb els serveis públics d'ocupació.*

Tots els organismes i entitats de caràcter públic i privat estan obligats a facilitar al Servei Públic d'Ocupació Estatal i als serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes totes les dades que els siguin sol·licitades en relació amb el compliment de les finalitats que els

són pròpies, respectant el que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional quarta.

Els programes finançats amb càrrec a la reserva de crèdit establerta en el seu pressupost de despeses, l'execució del qual afecti un àmbit geogràfic superior al d'una comunitat autònoma, sense que impliqui la mobilitat geogràfica dels aturats a treballadors que hi participin, poden ser gestionats pel Servei Públic d'Ocupació Estatal quan necessitin una coordinació unificada i amb l'acord previ entre el Servei Públic d'Ocupació Estatal i les comunitats autònomes en què s'hagin d'executar aquests programes.

Disposició addicional cinquena. *Pla integral d'ocupació de Canàries.*

Considerant la situació econòmica, social i laboral de Canàries, atesa la seva condició de regió ultraperifèrica derivada de la seva insularitat i llunyania reconeguda per l'article 138.1 de la Constitució i per l'article 299.2 del Tractat de la Unió Europea i, respecte dels ajuts dels fons estructurals, per l'article 3.1 del Reglament (CE) núm. 1260/1999 del Consell, de 21 de juny de 1999, amb vista a incrementar l'ocupació en el seu territori, l'Estat pot participar en el finançament d'un Pla integral d'ocupació que s'ha de dotar, de manera diferenciada, en l'estat de despeses del Servei Públic d'Ocupació Estatal, per a la seva gestió directa per part de la dita comunitat autònoma, no integrada en la reserva de crèdit a què es refereix l'article 13.e) d'aquesta Llei i que és independent de l'assignació dels fons d'ocupació d'àmbit nacional, que regula l'article 14, que li correspongui.

Disposició transitòria primera. *Entitats que col·laboren en la gestió de l'ocupació.*

Les entitats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei col·laborin amb els serveis públics d'ocupació han de mantenir aquesta condició d'acord amb la normativa en virtut de la qual es va establir la col·laboració, mentre no es desplegui per reglament un nou règim de col·laboració amb els serveis públics d'ocupació. Aquesta regulació ha d'establir els requisits mínims de les entitats per col·laborar en la gestió, sense perjudici del desplegament que se'n pugui fer a cada comunitat autònoma.

Disposició transitòria segona. *Gestió de polítiques actives pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.*

El Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de gestionar les polítiques actives d'ocupació relatives a la intermediació i col·locació en el mercat de treball, foment d'ocupació en l'àmbit estatal, formació professional i contínua, mentre la gestió d'aquesta no hagi estat objecte de transferència a les comunitats autònomes.

Disposició transitòria tercera.

Mentre subsisteixin les actuals taxes d'ocupació i d'atur respecte de la població activa femenina, els poders públics han d'organitzar la gestió de les polítiques actives de tal manera que el col·lectiu femení es beneficiï de l'aplicació d'aquestes polítiques en una proporció equivalent al seu pes en el col·lectiu dels aturats.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, expressament, els articles vigents de la Llei 51/1980, de 8 d'octubre, bàsica d'ocupació.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que estableixen els apartats 1.1a, 1.7a i 1.17a de l'article 149 de la Constitució. L'article 13.e) es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària.*

S'autoritza el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Recursos del Sistema nacional d'ocupació.*

A fi d'assegurar el compliment de les finalitats del Sistema nacional d'ocupació, els poders públics, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de vetllar perquè els serveis d'ocupació creats en aquesta Llei estiguin dotats amb el personal que en cada moment sigui necessari pel compliment de les funcions que la Llei li encomana.

Disposició final quarta. *Convenis de col·laboració entre el Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes per al finançament de despeses compartides, corresponents a la gestió estatal de prestacions per atur que no impliquin l'ampliació del cost efectiu traspasat a les comunitats autònomes.*

De conformitat amb els principis que propugna aquesta Llei sobre cooperació i col·laboració entre els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes i el Servei Públic d'Ocupació Estatal, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de finançar, amb càrrec al seu pressupost, les despeses compartides que eventualment es puguin produir a la xarxa d'oficines d'ocupació de titularitat traspasada a les comunitats autònomes, imputables a la prestació de serveis del personal gestor de les prestacions per atur.

El finançament de les despeses esmentades, que té un caràcter ocasional, no implica l'ampliació del cost efectiu dels mitjans traspasats a les comunitats autònomes de la competència de la gestió realitzada per l'Institut Nacional d'Ocupació en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació, i s'articula a través de convenis de col·laboració, en què s'ha de determinar l'aportació econòmica del Servei Públic d'Ocupació Estatal corresponent a les despeses compartides, derivats de la gestió de les prestacions per atur en l'àmbit territorial de les comunitats autònomes.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ